

Samvittigheden i sukkerlage

TEATER

Frederiksborg Amts Avis 1. mar. side 15 534 ord Forfatter: KNUD CORNELIUS

Vis PDF

ANMELDELSE

TEATER: En spændende trilogi indledes med et forsøg på at forstå de **danske** storhedsdrømme omkring slavetransporten til sukkerproduktionen på De Vestindiske Øer.

Forestillingen hedder slet og ret »Sukker«, og den efterfølges af »Salt« og til sidst af »Hvem er det, der banker?«. Dermed spænder Det Olske Orkesters **teaterprojekt** over et par hundrede års **dansk** selvforståelse. Spurgte vi de indfangne slaver på Guldkysten, om de ville med til St. Croix og arbejde dag ud og dag ind i sukkerrørsplantagerne? Næ, vi skaffede bare arbejdskraften, tog derud og tjente på det. Men hvordan så i dag, når afrikanere og andre beder om at komme i sikkerhed hos os i Danmark, betaler vi så tilbage? Næ.

Sådan cirka har de tænkt på Forsøgsstationen, et **teaterskoleagtigt** laboratorium i København, hvor Det Olske Orkester trænes og arbejdes sammen på god gammel gruppeteatervis, og hvor der spilles både for børn og voksne.

»Sukker« er for voksne, en knap og velfortalt historie om vor fortid. Dramatikeren og **instruktøren** Lotte Faarup føler, at fortællingen både viser **dansk** narcissisme og selvhad. Vi ved godt, at det med slavetransporterne var forkert, og de fleste uden om **Dansk** Folkeparti mener også, at vi viser hårdhed ved nu at være afvisende over for fremmede. Hvordan balancere hæderligt, når det hele tælles sammen?

Smuk helhed

Man bliver glad for »Sukker« undervejs, fordi **forestillingen** danner en smuk helhed og ikke er agitatorisk i sig selv. De klart og knapt fortalte scener udtrykker realistisk, hvad tilskuernes hoveder må tage stilling til.

Der spilles på et gulv med publikum på fire sider, og til indledning farer de seks medvirkende over gulvet som til en akrobatisk gymnastikopvisning. Truppen skal varmes op, til den gisper efter vejret.

Dekorationerne ligger også på det flade gulv. Landkort, søgang, kalenderblade og tabslisters projiceres ned på aktørerne, der i gennemtænkte kostumer og med overbevisende remedier spiller stykket, som var det dagbogsblade om sukkereventyret. Ernst Schimmelmann, krumtappen i sukkerproduktionen, er repræsenteret ved sin hustru og datter, desuden er der en forvalter, en præst og en bogholder samt en skibsdreng, der bliver fortællingens vidne. Hans illusioner brister, medens han hærdes og snydes, og han bliver publikums udtrykte samvittighed, for hans gode hensigter fejles til side af kynisme og menneskeforagt. Herrnhuter-præsten bidrager med tvetydig godhed, og standsforskellene trives tydeligt.

Slaverne fremstilles helt enkelt med en sort pose over ansigtet, og gulvet flammer mod slutningen op for at minde om oprøret med 200 dræbte - Fireburn, bekvemt skrevet ud af vor historie, hævder **forestillingen**.

Fænger ved sin form

»Sukker« fænger ved sin form, sin plastik, sit anderledes perspektiv, sin disciplin i udførelsen og sin klarhed i argumentationen. Den placerer sig præcist i det felt, der både er udfordrende og befriende, som en af aktørerne skriver i **forestillingens** program.

Uden stjernespil eller andre guirlander er »Sukker« blevet en smuk, gennemført og ordentlig **teateroplevelse**, fordi den afleverer sit budskab kompetent.

*»Sukker«, skrevet og iscenesat af Lotte Faarup (Det Olske Orkester i samarbejde med **Teater Republique**, København - varighed: 1 time og 25 min. Opføres på **Republiques Lille scene** til og med den 10. marts)*